

[Niels Westerby.]

lovforslag, idet vi anser det for uhyre vigtigt, at der bliver indført frie konkurrenceforhold på byggeområdet.

I det hele taget forekommer det mig, at tingene er stillet noget på hovedet under denne debat. De såkaldte socialistiske partier, socialdemokratiet og SF, er meget mere optaget af at skabe fri konkurrence, end man normalt må forvente af folk af en socialistisk observans, medens der måske i højere grad kan gøre sig en vis tilbageholdenhed gældende for partier, der normalt plejer at sige, at de er yderst liberale.

I denne sag agter liberalt centrum at være konsekvent og slet ikke skele til, hvad andre siger eller mener, eller hvem man kan komme til at samarbejde med. Vi vil prøve at arbejde på at skabe den størst mulige frihed på byggeområdet til gavn både for dem, der bygger, og for dem, der skal bo i nybyggeriet.

Handelsministeren (Lars P. Jensen): Jeg kan takke samtlige ordførere for den tilslutning, som lovforslaget har fået. Jeg skal ikke ved denne lejlighed gå ind i en debat om de spørgsmål, der er rejst; men jeg vil gerne understrege det generelle i mit synspunkt, at hvis der i udvalget kan opnås flertal for en yderligere liberalisering af denne lov, så vil jeg ikke stille mig hindrende i vejen; mit parti vil tilslutte sig det. I øvrigt vil vi vente og se, hvad der kommer ud af udvalgsarbejdet. Om så det ærede medlem hr. Poul Schlüter kan følge os i denne yderligere liberalisering, så hans standpunkt på den måde kan komme i overensstemmelse med det, hans parti siger i annoncer om dette spørgsmål, vil blive interessant at se.

Hermed sluttede forhandlingen.

Lovforslagets overgang til anden behandling vedtoges uden afstemning.

Niels Mørk: Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til et udvalg på 17 medlemmer.

Uden forhandling eller afstemning vedtoges dette forslag.

Den næste sag på dagsordenen var:

Første behandling af forslag til lov om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v.

(Lovforslaget (nr. 1) findes i tillæg A. sp. 25, fremsættelsen i tidenden sp. 44).

Lovforslaget sattes til forhandling.

Kaj Rasmussen: Det er min fornemmelse, at det er i overensstemmelse med befolkningen på Fyn, når jeg indleder denne førstebehandling af lovforslaget om oprettelse af en centralinstitution for forsorgscentret for Fyn m. v. med at takke den højtærede socialminister for lovforslaget.

Lovforslagets tekst fylder jo ikke mere end 8 linjer, og det er jo ikke meget. Til gengæld er der vidtrækkende perspektiv i bemærkningerne og ikke mindst i den betænkning, som det af bestyrelsen for statens åndssvageforsorg nedsatte planlægningsudvalg for Fyn har afgivet. Det er da også denne betænkning, der er lovforslagets udgangspunkt, og studiet af den er jo ganske interessant. Det forholder sig nok sådan, at mange medborgere ikke mener, åndssvageforsorgsarbejdet er noget, der kommer dem ved. I denne forbindelse vil jeg gerne erindre om en begivenhed, der kan stå som en slags bevisførelse for det forkerte i argumentationen om, at åndssvageforsorgen ikke er noget, der kommer os ved. Ved indvielsen af en institution i nær tilknytning til forsorgsarbejdet kunne alle 3 officielle talere fortælle, at der i deres nærmeste kreds var medborgere, som havde behov for det omsorgsarbejde, vi i det danske samfund lægger så stor vægt på, og som vi må være villige til at yde noget mere til.

På Fyn har man gennem årene følt, at landsdelen, der geografisk er en enhed, ikke blev tilgodeset i tilstrækkeligt omfang på dette betydningsfulde område. Ingen af de — det skal indrømmes — forholdsvis mange institutioner, vi har, er fra starten bygget til formålet. Fyn har faktisk aldrig haft en forsorg alene beregnet på dette område. Fyn har dog ca. 450.000 indbyggere, og selv om vi hverken på Fyn eller i landet i øvrigt har en helt nøjagtig opgørelse over